

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Nicolae Craiu
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actului administrativ și restituirea sumei încasate suplimentar pentru devamarea mărfii importate,

împotriva deciziei din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată și s-a menținut hotărârea din 25 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La 12 mai 2017 SC „Sorinlux” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru, solicitând anularea actului de inspecție din 10 martie 2017 (pentru declarația vamală 2070 I 18600 din 10.03.2017) și restituirea sumei de 376 955,62 lei încasată suplimentar de la SC „Sorinlux” SRL pentru devamarea mărfii importate.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că conform contractului din 10 iulie 2010 și Invoice YK70106B din 06 ianuarie 2017 a procurat încălțăminte de sport, ștrampi, pantaloni și fețe de masă.

A menționat că la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale 2070 I 18600 din 10 martie 2017, de către SC „Sorinlux” SRL au fost achitate plățile vamale în sumă de 501 189,76 lei pentru marfa procurată.

Însă Biroul Vamal Centru a refuzat validarea declarației și a întocmit actul de inspecție din 10 martie 2017 pentru declarația vamală 2070 I 18600 din 10 martie 2017 privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 878 145,38 lei.

A susținut că pentru devamarea mărfurilor nominalizate, din contul SC „Sorinlux” SRL a fost reținută suma de 376 955, 62 lei pentru devamarea aceluiași mărfuri.

La data de 20 martie 2017 a remis în adresa pârâtului cerere prealabilă cu privire la anularea actului de inspecție și restituirea sumei, la care nu a primit răspuns.

A mai indicat că valoarea în vamă declarată este veridică și este confirmată prin actele comerciale, de trăsură, bancare, contractul, factura comercială, dispoziția de plată, certificatul de origine, parking list.

Consideră că organul vamal nu a indicat legea materială care a fost încălcată, iar prin actele de inspecție privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export nejustificat a majorat valoarea în vamă, aplicând flexibil metoda a 6-a, în baza tranzacțiilor cu marfa similară.

Autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă în cazul când există temei de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice, iar faptul că alte întreprinderi declară un alt preț al mărfii, nu poate fi pus ca bază pentru alte mărfuri, deoarece la determinarea similitudinii mărfurilor urmează a fi luate în considerație următoarele caracteristici: calitatea, existența mărcii comerciale, reputația pe piață, țara de origine, producătorul.

Totodată, autoritatea vamală nu a prezentat nici o probă care să confirme că producția importată de către SC „Sorinlux” SRL are aceeași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți economici, cu atât mai mult că autoritatea vamală prezintă descifrările deja majorate.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către SC „Sorinlux” SRL împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actului de inspecție din 10 martie 2017 (fiind întocmită declarația vamală 2070 I 18600 din 10.03.2017) și restituirea sumei de 376 955,62 lei, încasate suplimentar pentru devamarea mărfii importate. (f.d. 51, 54-59)

Prin decizia din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către SC „Sorinlux” SRL și s-a menținut hotărârea din 25 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central. (f.d. 116, 117-125)

La 02 august 2018 SC „Sorinlux” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, a declarat recurs împotriva actelor judecătorești ale instanțelor inferioare, solicitând casarea deciziei din 05 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 25 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d. 128-132)

În motivarea recursului reprezentantul recurentului a invocat că instanțele au interpretat eronat legea și anume art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, pct. 33, 34 din Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 16.08.2016, fiind adoptată o decizie ilegală.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 05 iulie 2018. Astfel, recursul, declarat la data de 02 august 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SC „Sorinlux” SRL, reprezentat de avocatul Covaliov Natalia este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SC „Sorinlux” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Sorinlux” SRL, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Nicolae Craiu

Maria Ghervas